

ר-נו
ב-זאת
המלך
זה היבירה
ארת
- מרד
ששתה
ולדנוב
לעשות
כל העז
בשבוע
יהודים
- לחיש
שובבו
אשר
וונור
שכבעים
עלדשה

לי המן בז המדרתא האגני צור כל היהודים
הוא הנורל להם ולא ברם ובאה לפניו המלך
אשר חשב על היהודים על יאשו ותלו אותו
האליה פורים על שם הפור על מן צל כל דן
ולה הגיע אליהם קימנו וקבל יהודים עליהט
יעבור להיות עשים את שני הימים האלה ב
האליה נזכרים ונעשין בכל דור ודור משפח
וימי הפלורים האלה לא עברו מזור היהודים
ותוכתב אסתה המלכה בת אב
לקיים את אגרת הפלרים הואת השנית וישראל
שבע שנים ומאה מדינה מלכות אחש
את ימי הפלרים האלה בזמןיהם כאשר ר
המלכה וכאשר קימו על נפשם ועל זרע
אסתר קיס רבבי הפלרים האלה ונכתב בס
அகְשֶׁרֶשׁ חס על הארץ ואיי הים וכל נוי
מלך אשר גידלו המלך הלווא רם כתוב
MRIOPRSM כי מרדי היהודי משנה למלך אח
חו דרש טוב לעמו ודבר שלום לכל זרע

עشر לחדר שאר ונוח באربעה עשר בז
וישר אותו יום משתה ושמחה והיהודים אשר
במושון נקהלו בשלושה עשר בו ובארבעה
עשר בו ונוח בחמשה עשר בו ועשה אותו יום
משתה ושמחה על כן היהודים הפרוזים היישבים
בערי הפרוזות עשים את יום ארבעה עשר לחדר ש
ארד שמחה ומשתה ויום טוב ומשלחת מנאות
איש לרעהו ויכתב מרדי את הדברים לאלה
וישלח ספרים אל כל היהודים אשר בכל מדינות
המלך אחשורוש החרובים והרחותים לקים
עליהם להיות עשיים את יום ארבעה עשר
לחדר שאר ואת יום חמישה עשר בו בכל
שנה ושנה לימים אשר נחובם היהודים
מאביבם והחדר שאר נהער לחים טיגוץ
לשמחה ומאבל ליום טוב לעשנות אותם
ימי משתה ושמחה ומשלחת מנאות איש לרעהו
ומתנות לאבינים וקבל היהודים את אש-
החלו לעשנות ואת אשר כתוב מרדי אליהם